

Textus: Mik 5, 1-4a:

„Te pedig, efráta Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba. Csak annyi időre szolgáltatja ki őket, amíg egy asszony szül, de honfitársainak maradéka haza fog térni Izrael fiaival együtt. A nyáj elé áll, és legelteti az Úr hatalmával, az Úristen fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig. Ez lesz a békesség!”

Kedves Testvérek!

Sok minden fog szólni a békéről, béketeremtésről, békés ünnepekről, elcsendesedésről az adventi időszakban. Sok mindent meg fogunk tenni ezért, hogy ez megélhető és megragadható legyen a számunkra. Minden ünnepi kellék erre mutat: béke, öröm, szeretet, megpihenés, csend, hazaérkezés. Ezt szeretnénk elérni, megteremteni, átélni. Ha pedig elértük, ha kimondjuk, ha nem, a mélyben ott marad a kérdés: mennyire törekény ez a békesség? Meddig fog ez tartani? Mi töri újra ketté, mi borítja fel? Ha pedig nem tudjuk elérni, megteremti ezt a békét, ha ez nem lesz meg az ünnepben akkor ennek a hiányi fog fájni. Az adventi vásárnapokon ószövetségi ígéretek lesznek előttünk, most Mikeás próféta szavai. Tudjuk, hogy nemcsak a próféták jövendölik meg a Messiás eljövételét: ez Isten nagy tervének a része. A nagy történet elején már olvashatunk arról, hogyan rontja le Isten a gonosz unkáját s hogyan fogja az asszony utóda eltaposni a kígyót. Az ígéretek sorozata mutat mindig egy kicsit többet a megígért szabadítóból. A prófétáknál pedig ez a kép élesedik, egyre fókuszáltabbá válik.

1. Dinamika

Mikeás könyvében megjelenik a szövetség helyreállításának útja, amiben megtérésre hívja a népet, átadja Isten szavát, amiben van elmarasztalás, az eljövendő dolgok kijelentése és sok biztatás is. És olyan verseket is találunk, amelyeket Mikeás kortársai valószínűleg nehezen értettek, akár nem is tudtak igazán megmagyarázni.

1.1. Belső dinamika a szerkesztésben

A könyv belső szerkesztésében a 3. fejezet vége felé az ítélet szavaival találkozunk, ezután szólal meg a jövendölés a Messiásról és az által hozott békéről a 4-5. fejezetben. A felolvasott 5, 1-4-ben Isten beteljesedő ígéreteiről olvashatunk, melyek számunkra már tények, mert tudhatunk róla, hogy ez valósággá vált: Betlehemben született meg a megváltó, angyalok hirdetik a pásztoroknak s minden embernek a mezőn a békesség eljövételét, a jó pásztor pedig valóban jól pásztorolta népét a földön s vezeti azóta is. A messiás uralma pedig, Isten országa, amit elhozott közénk azóta is itt van közöttünk és érzékelhető, megvalósul, egyre inkább kiteljesedő valóság.

A nagy történet azonban nem lineáris, a fejlődés nem töretlen. Békesség, pásztorolás, Krisztus uralma köztünk és bennünk? Lépten-nyomon belebotlunk abba, hogy ez mikor és hol nem valósul meg, miben hiányzik, hol sebzódtunk ezekben. Igen, felismerhetjük saját magunkat, a saját vétkeinket is: mikor nem munkáltuk ezeket a környezetünkben.

1.2. Prófétai dinamika

Talán emiatt is lehet különösen aktuális ez nekünk, s engedhetjük magunkhoz közel ezeket a szavakat: a prófétai szolgálat, a prófétai gondolkodás dinamikája elől ne térjünk most ki! Isten népének nagy áldás származott abból, ha ezt megértette, befogadta, ha hallgatott rá! Tegyük ezt most mi is! Kálvin így fogalmaz: „A próféta itt vigasztalja, bátorítja Isten gyermekeit, miközben felkészíti őket a türelmes kereszthordozásra.” Három dolog szólal meg a prófétai igehirdetésben:

- Az ítélet: ami nem üres fenyegetőzés, hanem az Isten törvényétől való elpártolásról szól, az Isten elleni lázadásra mutat rá, az Istenbe vetett bizalom meggyengüléséről szól, a bálványok és idegen istenek ellen beszél.
- A kegyelem: ami nem súlytalan szó, hanem az irgalom szava, a valódi változás és újrakezdés lehetősége, az Isten végtelen szeretetének jele.
- Az ígélet: ami nem olcsó ígélet, hanem az élő reménységet forrása arra nézve, hogy Isten országa közöttünk van és valósága kibontakozó valóság, amiben részünk lehet mindannyiunknak.

Arra hív minket Isten, hogy ezt az utat járjuk végig, öleljük magunkhoz ezt így, együtt, ne válogassunk belőle, ne álljunk meg egy-egy állomásnál. Engedjük, hogy a Lélek vigyen minket végig ezen az úton!

2. Mit mond el a Messiásról?

Fontos látnunk azt is, mit mond itt el a prófétán keresztül Isten a Messiásról? Akkor is, ha ezeket már beteljesedettnek tudjuk, együtt rácsodálkozhatunk ezekre az Igékre.

A szakaszban királyi gyermek születése, amely új korszakot ígér, az ókori keleti birodalmak eszmevilágának állandó és kedvelt motívuma... ez azonban mégis más! Négy dolgot állít róla az Ige:

2.1. Uralkodik

Uralkodni fog, azaz királyi jogköre, hatalma lesz s eszközei is az uralkodáshoz. Közben Isten uralmát és hatalmát jeleníti meg e földön. Király, de különbözik az összes többi földi uralkodótól. Dávid házából születik, de túlmutat a földi királyi családon. Öröktől-örökké léteznek: származásának gyökere (héberül: „ad ólám”) a hajdani idők, a távoli múlt... a kezdetek, amiről nemhogy információnk, de elképzelésünk sem lehet. Uralmának pedig nem lesz vége! Ez a Messiás király jön el – állítja a próféta – s mi itt adventben Őt ünnepeljük s az Ő visszajövetelét várjuk.

2.2. Hazahív

A Messiás fontos funkciója, hogy hazahívja a szétszórásban élő népet. Így látta Őt az Ószövetség embere – mi pedig tudjuk Jézusról, hogy ezt a képet kitágította minden emberre! Hazahívta a tékozló fiút, utána ment az elveszettnek, hívta magához az elsodródottat, a számkivetetett, a periférián lévőt, a pogányt, mindenkit, aki nem volt méltó rá. Hazahív magához, mert ahol Ő van, ott otthont teremt, otthonosságot ad, s ahogy ígérte, a mennybe is elmegy, hogy helyet készítsen nekünk.

2.3. Pásztorol

Pásztorolni fog, a népét legelteti, azaz gondoskodik róluk. Dávid személyében egyébként ezek a funkciók már megjelentek, mégis az Ő pásztorolása ennél jóval több. Olyan uralom tehát ez, amiben a nép jót kap, életet láthat s növekedhet.

2.4. Békességet ad

Nemcsak a háborúk végét hozza el, hanem a shalom-ot, azaz a megbékélést Istennel, egymással és magunkkal. Békességet minden körülmények között, azaz „mégis békesség”-et. És olyan békesség az új teremtésben, ami a helyreállított világ alapállapota lesz.

Ez a békesség pedig a miénk, hiszen Isten országa közöttünk van! Isten cselekszik! Isten megszabadít!

3. „Az én békességemet adom”

Az uralkodás, a pásztorolás és a hazatalálás következménye a békesség. Fogadd el ma az Ő uralmát, járd be ezt az utat, mert ezen keresztül ragadható meg számodra, számunkra is ez. Az ember sokszor a békességet akarja a bejárt út nélkül. De ez így nem működik. Ma a teljes út bejárására hív, ebben az adventben ebben akar vezetni minket Isten. A távozó Jézus ezt mondta az Övéinek: „*Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!*” /Jn 14, 27/

A világ békessége leginkább ebben nyilvánulhat meg: fájdalomcsillapítás ideig-óráig. Lelkiismeret elaltatás bizonyos kérdésekben, hiszen más sem jobb ember, mint én, mindenkinek meg van a maga titkolni valója. Fegyverszünet egymással, azaz távolról békében élünk, de nem rendezzük a kapcsolatot. Konkrétan nemzetek, népek közt is, de kapcsolati szinten ugyanez történhet. Egyébként ilyen az ünnepi hangulat maga is: egy kis békesség, meghittség. A világ békessége tehát mindaz, ami megnyugtat és békét ad emberileg: ezzel nincs baj, hiszen ez jó és erre vágyunk mindannyian. De vajon meddig tart mindez?

Jézus olyan békességet ad, ami – mivel ő örök király és úr – nem múlik el soha! A legtöbbet adja: a megbékélést Istennel. Ebből fakadhat minden más!

Ma a tiéd lehet ez a békesség! Ebben gyógyulhatnak az emberi kapcsolatok, állhat helyre, ami emberileg akár lehetetlen, válik elhordozhatóvá, ami nem úgy változik, ahogy szeretnénk. Lépj ma be ebbe a szövetségi kapcsolatba! Újítsd meg a veled való kapcsolatot! Újítsuk meg együtt, Isten népeként! Ne hagyd, hogy a vádló elvegye tőled ezt a lehetőséget ma, nincs semmilyen kárhóztató ítélet ellened Krisztusban! Az Övé lehetsz!

Valóban igaz, amit Mikeás neve is hirdet: Kicsoda olyan Isten, mint az Úr? Csak őt illeti az imádat és a magasztalás. Őt várjuk, hogy meglátogasson minket, kiárassza a Szentlelkét, betöltsön és adja nekünk a minden értelmet felül haladó békességet!

Ámen!

Thoma László